

הם אומרים: מלחמה

מפעם לפעם מיבצעים צבאיים מוגבלים, ל"סיפוח שטחים שונים, סבור כי גם מלחמה כללית תהיה לטובת ישראל, תבצר את עמ' דתה.

● יגאל אלון (תחתון, ימין) המציע לנצל את תוקפנות הערבים כדי להשיב מלחמה ש"רה ולהזניח את גבול ישראל עד הירדן ומיד בר סיני,

● דוד בן-גוריון (תחתון, שמאל) הראש האמיתי של המחנה כולו, הדוגל אף הוא בהגבה אקטיבית, אפילו תוך סכנת מלחמה לאלתר.

המכנה המשותף של כל המחנה האקטיביסטי טי הנה שהוא משוכנע כי המלחמה החמה היא בלתי-נמנעת, סבור שכדאי ללחמה ב"מועד ובצורה הנוחים ביותר לישראל. ל"עומתו מסתמן המחנה השני, שמנהיגיו מתוך ראיית אותן העובדות, סבורים אחרת,

ל עוד מאזן הכוחות הוא פחות או יותר לטובת ישראל, וכל עוד יש לה סיכויים לצאת מנצחת מן המערכה. כלומר: "מלחמה מונעת".

אמנם, סיסמת "המלחמה המונעת" שמט' רתה לפרוק את הנשק מידי המשטרים הע' רבים לפני שיוכלו להשחיתו, כמעט ואינה נשמעת בקול-רם בויכוחים במדינה. אולם הרעיון קיים, בצורה זו או אחרת, בתרי פות גדולה או קטנה יותר, בכל החוגים הקוראים לעצמם, מחוסר שם טוב יותר, ב"שם, "המחנה האקטיביסטי". נציגו הבולטים ביותר, אך לא היחידים, של מחנה זה הם:

● פנחס לבון (עליון, ימין) הדוגל ב"קף תקיף יותר כלפי ההסתגנות הערבית, לוקח בחשבון כי הדבר עלול לגרום להתלקחות כללית,

● מנחם בגין (עליון, שמאל) המציע לבצע

יחסי הכוחות משתנים

מבריטניה. בסעודיה חלה מאז המלחמה האוו' רונה התקדמות כלכלית ניכרת הודות להכ' נסות הנפט. הצבא המצרי (ראה תמונה) עו' מד לזכות במחסני-הציוד האדירים של אי' זור התעלה ובנשק אמריקאי. אין ספק שתורה של סוריה לא יאחר לבוא. מאחורי-העולם הערבי קמה מעצמה גדולה חדשה, פאקיסטאן, שתהווה עורף בטוח ל' עולם הערבי במקרה של המלחמה, תספק לה ציוד ותחמושת אף במקרה של אמברגו בינלאומי.

זהו חשבון העתיד. הוא עדיין איננו מצב קיים. עדיין יש לישראל עליונות צבאית. אולם אם לא תחוסל המלחמה בצורה זו או אחרת לפני שהפוטנציאל הערבי ינוצל, תהיה ישראל נתונה במצב חמור ביותר. כי לא רק המאזן הצבא שלה השתנה לרעה אלא גם

מעט בכל רגע ורגע. אמנם, צבא ההגנה לישראל התפתח מאד מאד מאז ה' מלחמה, רמת ציודו ואימון חייליו עלו עד אין השוואה, והוא מהווה כיום בלי ספק את הגורם הצבאי החזק ביותר במרחב. אי' לס מצב זה אינו סטאטי. חץ-הכיתות חשוב יותר מן התקן הקיים. וחץ זה מבשר רעות. הפוטנציאל הישראלי מנוצל כיום במלואו. כל בני המדינה ממוצא עברי מגויסים לצבא. רוב האזרחים שייכים לעתודות. לעומת זאת קיים במרחב הערבי פוטנציאל עצום בלתי מנוצל, שרק חלק קטן ממנו נקלט לפי שעה בצבאות.

הסכר נפרץ עם החלטת האמריקאים לספק נשק כבד לעיראק, שהעיראקים יוכלו להש' תמש בו בכל עת במלחמה נגד ישראל. יר' דן מקבלת מוזמן ציוד צבאי וסיוע כלכלי

הם אומרים: שלום

מחנה של ידידים בארצות ערב, להשיג שלום בעזרתן.

החילשה הגדולה של מחנה המאמינים ב" פתרון של שלום הוא כי אף לאחד ממנהיגיו הבולטים אין תכנית מעשית מגובשת לפרטי פרטים. בעוד שדרך האקטיביזם והמלחמה המונעת קלה מאד להבנה וצעייה כמעט מובנים מאליהם, הרי מעטים במדינה מביי' גים את הצעדים המעשיים ההופכים התקפת שלום אמיתית לריאלית וניתנת-לביצוע. הייכוח הגדול עוד נמצא בשלביו הראשו' נים. לישראל אין כיום מנהיגות ההולכות לפני המחנה, המתווה דרכים לדורות. ה' הכרעה הסופית תיפול בלבו של כל או רח ואזורה. כדי להגיע להכרעה כזאת יהיה עליו להבין הרבה יותר את המשמעות ה' מעשית והאפשרויות האמיתיות של שהי' הדרכים גם יחד העומדות בפני המדינה.

רואים בו פתרון מוסרי, מעשי ויעיל יותר. מחנה זה כולל, ממש כמו ה' מחנה הראשון, אנשים מחוגים שונים מאד, ביניהם:

● משה סנה (עליון, ימין) המאמין כי מהפכה קומוניסטית תאחד את העמים ב' מרחב,

● נחום גולדמן (עליון, שמאל) המאמין במכשירים המקובלים של הדיפלומטיה, מ' שוכנע כי תוך משאומתן ישיר, על בסיס של ויתורים הדדיים ובעזרת מעצמות המערב, אפשרי הסכם בין הממשלות,

● מרסין בובר (תחתון, ימין) איש ה' רוח החשוב ביותר במדינה, הסבור כי אפי' שרי שלום המלוכה התקרבות תרבותית ו' התחדשות מוסרית של כל המרחב השמי, מאיריערי (תחתון, שמאל) המאמין כי במדיניות מתאימה תוכל ישראל לגבש

המאזן הלאומי התערער

בימי המלחמה האחרונה היתה לישראל עדיפות מכרעת בכל השטחים האלה על העולם הערבי המפגרי. גז עתה עוד יש ליש' ראל עליונות גדולה בשטחים רבים אולם חץ-הכיתות מדאיג: המתח החלוצי יורד, קארייריום ושחיתות החלו מכרסמים בגוף הלאומי, עקב העליה הגדולה ירדה הרמה הסכנית. גרוע מכל: השנה סיימו רק 3000 תלמידים ישראלים, בנים ובנות, את בתי ספר התיכונים מכל הסוגים — מספר זעיר בהשוואה למחזור המקביל בארצות ערב.

על רקע מציאותי זה החל ויכוח נוקב במדינה, שעודו נמצא בשלבים הראשונים ביותר, שתי דעות עקרוניות הסתמנו באו' פק, שבעליהן הדואגים לגורל עמם, תממי' דעים על ההנחות מפולגים במסקנות. אחדים מאלה הסיקו מסקנה קיצונית אחת. לכן

לאז סיום המלחמה. בחשבון הסופי לא הכוח הצבאי לבדו מכריע, ואין הוא אפילו הגורם העיקרי. בהתמודדות ה' אמיתית-בין עמים, הן בימי שלום והן בימי מלחמה, ההכרעה האחרונה נתונה בידי כו' חות נסתרים שאינם מתבטאים במספרים מתים ובהשוואות אריטמתיות.

כוחו האמיתי של עם הוא סך-הכל של אלף ואחד גורמים גדולים וקטנים, כגון: האהדות הלאומית, המתח האידיאליסטי של הכלל, נכונותו של הפרט להקריב את עצמו למען העם, רמת המחיה של האזרחים, הכו' שר הטכני של המוני הפועלים והאיכרים, מספר הכוחות המשכילים המסוגלים למלא את רבבות התפקידים המסובכים של חברה מודרנית מתקדמת — החל מתפקידו של אלוף בצבא וכלה בתפקיד מהגוס תיכנון מים.

דמות המלחמה הגלוייה אשר אינו רוצה בה